
лені на МГВ (N=9) і ВГВ (N=11) та новонароджені з ІН III ступеня (N=16) були розділені на підгрупи МГВ (N=8) и ВГВ (N=8). Наші результати показали, що рівень креатиніну підвищувався у дітей підгруп МГВ при більш тяжких ступенях ІН, на більш пізню добу, в той час як рівень КІМ-1 був високим при всіх ступенях ІН, з перших днів життя. Рівень NGAL також був вище у МГВ новонароджених з ІН II-го та III-го ступеня з перших днів життя, а рівень Cystatin С у цієї ж категорії малюків підвищувався лише при тяжкому ступені ІН. ІР був високим у всіх підгрупах основної групи. Таким чином, МГВ новонароджені складають групу ризику у виникненні ГНН (гостра ниркова недостатність) і рання діагностика ІН у цих новонароджених залишається днією з проблем сучасної медицини.

ПРОФІЛАКТИКА ТА ЛІКУВАННЯ ПРОТЕЗНИХ СТОМАТИТІВ У ХВОРИХ ЦУКРОВИМ ДІАБЕТОМ 2 ТИПУ

Бадалов Р. М., Коваленко Г. А.

Харківська медична академія післядипломної освіти

Виникнення протезних стоматитів є досить мультиетіопатогенетичним процесом. Сучасні дослідження виявляють значно вищу поширеність *Candida albicans* у пацієнтів з діабетом порівняно зі здоровими суб'єктами. Це пов'язано з гіповітамінозами, викликаними порушенням вуглеводного обміну. Наявність підвищеного вмісту глюкози в крові та слинні призводить до загострень мікотичних захворювань, що, зі свого боку, й провокує значне зростання мікрофлори. Роль цукрового діабету та пов'язане з ним зниження толерантності тканин до підвищеного рівня глюкози може бути вкрай недооціненим фактором початку та хронізації протезного стоматиту. Вивчали вплив зубних протезів на мікробну контамінацію слизової оболонки ротової порожнини грибами роду *Candida* у пацієнтів з цукровим діабетом 2 типу та ефективність профілактики та лікування протезного стоматиту.

В дослідженні прийняли участь 66 пацієнтів з цукровим діабетом 2 типу. Всім обстеженим пацієнтам вперше були встановлені протези з акрилових пластмас різної конфігурації. Пацієнти були розділені на три групи: контрольну групу, групу, яка приймала флуконазол всередину в дозі 200 мг 1 раз на добу та групу, що застосовувала аплікації під основи протезів 1% кремом «Клотримазол» 2 рази на день. Для оцінки мікробної контамінації всі пацієнти були обстежені до початку до початку дослідження, через 7, 14 та 30 днів після корекції зубних рядів та початку профілактики та лікування.

Отримані дані показали, що у 65,9% обстежених пацієнтів всіх груп були виділені гриби роду *Candida albicans*. Крім цього, у пацієнтів, що користувалися повними знімними протезами, рівень контамінації був значно більшим. Застосування 1% крему клотримазол місцево показало найбільш високу ефективність щодо зниження контамінації слизової оболонки ротової порожнини грибами роду *Candida* в порівнянні з іншими групами.

Даний метод може бути рекомендований до використання на протязі перших двох тижнів після встановлення протезу вперше як метод профілактики та лікування грибового компоненту ПС у пацієнтів з цукровим діабетом 2 типу.

ОЦІНКА РІВНЯ ТРИВОЖНОСТІ ЩУРІВ РІЗНОГО ВІКУ ЗА УМОВ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОЇ ГІПЕРГЛІКЕМІЇ

Басиста К. І., Родинський О. Г., Гузь Л. В.

Дніпровський державний медичний університет (м. Дніпро)

У роботі представлені результати вивчення рівня тривожності у щурів різного віку (щурів середнього віку та старих щурів) з експериментальною гіперглікемією. Тварини утримувалися в стандартних умовах віварію в кількості 90 осіб. Кожна вікова група була розділена на дві підгрупи: інтактна та дослідна з модельованою експериментальною гіперглікемією. Експериментальна гіперглікемія була змодельована шляхом інтраперитонеального введення розчину алоксану моногідрату (120 мг/кг, "Sigma"). На протязі 10 днів визначали глюкозу крові за допомогою портативного глюкометра "Bionime". На 10 день відібрали тих тварин, які мали показник глюкози в крові вище ніж 28 ммоль/л. Аналіз рівня тривожності проводили за допомогою методики «Піднятого хрестоподібного лабіринта». Фіксували час латентного періоду, час у центрі, відкритому та закритому рукавах, кількість заходів у закритий рукав, кількість заглядань в відкритий рукав та кількість заглядань вниз з відкритого рукава. В обох вікових групах показники орієнтовно-дослідної активності різнилися достовірно ($p < 0,05$). Час, проведений у відкритих рукавах у щурів з ЦД середнього віку був менший ніж у інтактних тварин. У старих щурів спостерігалася така ж тенденція. Час у закритих рукавах у щурів середнього віку з гіперглікемією був більш ніж у щурів без ЦД. Цей час мав істотне значення для щурів середнього віку, тому що така поведінка непритаманна для цього віку. У тварин старшого віку цей показник також збільшився для щурів з гіперглікемією. Це свідчить про те, що у щурів з ЦД була більш виражена тривога, яка спровокована зміною середовища. В них не має зацікавленості до пізнання нового та був виражений страх. Також